

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ. **Γεώργιος Βράνος**
 Αν.Διοικητική Διευθύντρια Κ.Ο.Θ. **Χρυσή Γκαρίπη**

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.) της Κ.Ο.Θ. Πρόεδρος **Ούβε Μάτσκε** Αντιπρόεδρος **Δημήτριος Χανδράκης** Μέλη **Θεοφάνης Καραγιώργος** **Εύη Δελφινόπουλου** **Ελευθερία Παπαδημητρίου**

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ Βιολιά Σ. Παπάνας, Α. Σουσιάμολου (Εξαρ) / Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (ΚοΡΑ) / Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινόπουλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Πατά, Μ. Σπανός, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππα, Σ. Κακάμπουρας (Tutti)
Β΄ Βιολιά Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου (ΚοΡΑ) / Α. Τζαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (ΚορΒ) / Μ. Τοπτσίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακός, Ι. Τοπούρια (Tutti)
Βιόλες Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σεϊρά (ΚοΡΑ) / Α. Πορίχης, Α. Βόλτση (ΚορΒ) / Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλικά, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης (Tutti)
Βιολοντσέλα Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντίμοβ (ΚοΡΑ) / Λ. Μανώλα (ΚορΒ) / Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς (Tutti)
Κοντραμπάσα Χ. Χειμαριός (ΚοΡΑ)/ Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης (ΚορΒ) / Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης (Tutti)
Φλάουτα Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας (ΚοΡΑ) / Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (ΚορΒ) /Ν. Κουικής (Tutti)
Όμποε Δ. Καλταζίδης, Δ. Κίτσος (ΚοΡΑ) / Γ. Τσόγας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου (ΚορΒ)
Κλαρινέτα Κ. Παπαδό-πουλος, Χ. Γραονίδης (ΚοΡΑ) / Α. Σταυρίδης (ΚορΒ) / Β. Καρατζβας (Tutti)
Φαγκότα Γ. Πολίτης (ΚοΡΑ) / Κ. Βαββάλας, Μ. Πουλιούδη (ΚορΒ) / Μ. Ηλιοπούλου (Tutti)
Κόρνα Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος (ΚοΡΑ) /Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (ΚορΒ) / Δ. Δεσποτόπουλος (Tutti)
Τρομπέτες Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας (ΚοΡΑ) / Γ. Λασκαρίδης (ΚορΒ) / Δ. Κουρατζίνος (Tutti)
Τρομπόνια Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (ΚοΡΑ) / Φ. Δράκος, Γ. Κόκκορας (ΚορΒ) / Ε. Μπαλτάς (Tutti)
Τούμπα Π. Γεωργιάδης (ΚορΒ)
Τύμπανα Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ (ΚοΡΑ)
Κρουστά Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου (Tutti)
Άρπα Κ. Γίμα (ΚοΡΑ)
Πιάνο Μ. Λιακοπούλου (ΚοΡΑ)

Έφορος Κ.Ο.Θ. Α. Χανδράκης
Βοηθός Εφόρου Δ. Φωτιάδης

** Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας*

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μ. Νιμπή (Γραμματεία), **Μ. Παπακωνσταντίνου** (Γραμματεία Καλλ. Διεύθυνσης – Εκπαιδευτικά Προγράμματα), **Φ. Χατζησίμου** (Υλοποίηση Καλλ. Προγραμματισμού), **Ν. Κυριακού** (Προβολή & Επικοινωνία), **Θ. Καραμανιδίου** (Μουσική Βιβλιοθήκη- Αρχείο), **Μ. Αδάμος, Έ. Τερζή** (Λογιστήριο), **Π. Γιάντσης, Γ. Νιμπής** (Φροντιστές), **Έ. Παράχου** (Ταμείο)

	Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού <p>Σχεδιασμός: ARTCORE</p> Κτύπωση:Visual Advertising	
	Απαγορεύεται η φωτογράφηση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας. <p>Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.</p>	

Γεννήθηκε στην Αθήνα όπου σπούδασε Μουσική και Νομικά, στο Ωδείο Αθηνών και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, αντίστοιχα. Από το 1976 έως το 1981 συνέχισε τις σπουδές του με ειδικευση στη διεύθυνση ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο των Τεχνών του Δ. Βερολίνου, ενώ παράλληλα παρακολούθησε σεμινάρια διεύθυνσης ορχήστρας στο «Μισσαρτέουμ» του Σάλτσμπουργκ.

Από το 1981 έως το 1985 εργάστηκε στη Γερμανία (Κόμπλενς, Κολωνία, Βερολίνο) και από το 1985 κατέχει θέση τακτικού αρχιμουσικού στην Εθνική Λυρική Σκηνή, στην οποία έγινε Μουσικός Διευθυντής το 1992 και από το 1999 έως το 2005 Καλλιτεχνικός Διευθυντής της.

Ο Λουκάς Καρυτινός, που επανειλημμένα έχει διευθύνει όλες τις σημαντικές ελληνικές ορχήστρες, έχει πάρει μέρος στα Φεστιβάλ Αθηνών, Επιδόουρω, Αρένας της Βερόνας, Καρακάλλα Ρώμης, Φεστιβάλ Πουτσίνι «Τόρε ντελ Λάγκο», Βίττεν–Γερμανίας, Λας Πάλμας, Αβάνς κ.α., και έχει συμπράξει ως αρχιμουσικός με συμφωνικές ορχήστρες όπως η London Philharmonia, RSO-Berlin, Suisse Romande, WDR, Bruckner Orchester Linz, Philomusica Oxford,

ΟΜΜΟ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
<small>Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.Α.</small>

Απαγορεύεται η φωτογράφηση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

ΛΟΥΚΑΣ ΚΑΡΥΤΙΝΟΣ

διεύθυνση ορχήστρας

η ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Βουδαπέστης κ.α., καθώς και με θέατρα όπερας όπως η Γερμανική Όπερα του Βερολίνου, το Λισόε της Βαρκελώνης, της Κολωνίας, η Όπερα «Αριάνα» του Μπιλμπάο, του Μόντε Κάρλο, του Ντιπρόιτ, της Ρώμης, της Κατόνια, του Κάλισρι, της Μόντενα , του Λιβόρνο, της Πίζας, της Βέρνης, του Σάλτσμπουργκ κ.α.

Εκτός από την Ελλάδα έχει διευθύνει στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, στην Κορέα, Η.Π.Α., Αυστραλία, Τουρκία, Αίγυπτο, Τунισία κ.α.

Έχει ηχογραφήσει δίσκους για τις εταιρείες BMG, WEA, CBS, ETERNA, DYNAMIC.

Το 2005, τιμήθηκε από τον Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας με τον τίτλο του «Commendatore dell’ Ordine della Solidarieta’ Italiana» για την προβολή της ιταλικής όπερας ανά τον κόσμο.
Το 2008 η Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών του απένειμε το «Μεγάλο Βραβείο Μουσικής».
Τέλος, η «Εταιρεία Φίλων της Εθνικής Λυρικής Σκηνής», το 2010, του απένειμε το Βραβείο «Απόλλων», για τη συνολική μουσική προσφορά του στον Οργανισμό.

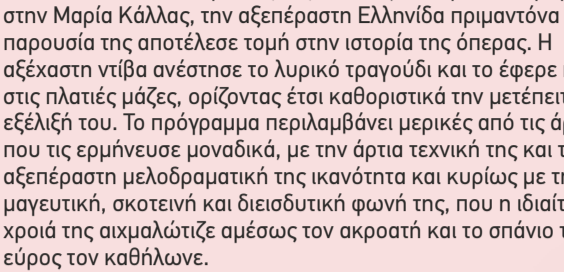
Σήμερα ο Λουκάς Καρυτινός, εκτός της μουσικής του δραστηριότητας, διδάσκει Διεύθυνση Ορχήστρας στο Ωδείο Αθηνών και είναι καλλιτεχνικός σύμβουλος των Μουσικών Συνόλων του Δήμου Αθηναίων.

'Gala Maria Callas'

Διεύθυνση ορχήστρας: Λουκάς Καρυτινός

Σοπράνο: Cellia Costea

Η 58^η καλλιτεχνική περίοδος της Κ.Ο.Θ. ξεκινά με ένα αφιέρωμα στην Μαρία Κάλλας, την αξεπέραστη Ελληνίδα πριμαντόνα που η παρουσία της αποτέλεσε τομή στην ιστορία της όπερας. Η αξέχαστη ντίβα ανέστησε το λυρικό τραγούδι και το έφερε κοντά στις πλατιές μάζες, ορίζοντας έτσι καθοριστικά την μετέπειτα εξέλιξή του. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει μερικές από τις άριες που τις ερμήνευσε μοναδικά, με την άρτια τεχνική της και την αξεπέραστη μελοδραματική της ικανότητα και κυρίως με τη μαγευτική, σκοτεινή και διεισδυτική φωνή της, που η ιδιαίτερη χροιά της αιχμαλώτιζε αμέσως τον ακροατή και το σπάνιο της εύρος τον καθήλωνε.

Νίκος Κυριακού

Giuseppe Verdi (1813–1901): Εισαγωγή από την όπερα “Nabucco” 8’

Η όπερα 'Ναβουκodonόσορ' είναι ένα λυρικό δράμα που εξελίσσεται τα χρόνια της βιβλικής βαβυλωνίας αιχμαλωσίας, που ξεκίνησε με την πώση της Ιερουσαλήμ. Ο Βέρντι χρησιμοποιεί ως σύμβολο τον απελευθερωτικό αγώνα των Εβραίων για να εκφράσει τον αντίστοιχο αγώνα των συμπατριωτών του για ανεξαρτησία και τον πόθο τους για ένωση όλων των Ιταλών σε ένα κράτος, που θα οδηγήσει στην πολυπόθητη 'Risorgimento' (Ανάσταση) του πολιτισμού της Ιταλίας. Στην εισαγωγή του έργου ακούγονται όλες οι υπέροκες μελωδίες της όπερας, με προεξάρχουσα τη συναρπαστική μελωδία του χορωδιακού ‘*Πέτα, πέτα χρυσόφτερη σκέψη...*’, που αποτελεί το σημείο από το λιμπρέτο του Σολέρα που διόρθωσε κατά τύχη ο συνθέτης και του κέντρισε το ενδιαφέρον για να μελετήσει και το υπόλοιπο κείμενο. Ο Βέρντι συγκλονίστηκε τόσο βαθιά, ώστε ανείρεσε την απόφασή του να μην ξαναγράψει μουσική, μετά το χαμό της οικογενείας του.

Giuseppe Verdi (1813–1901):Άρια “Ritorna Vincitor” από την όπερα “Aida” 7’
Η 'Άιντα' είναι μία όπερα σε τέσσερις πράξεις που η υπόθεσή της εξελίσσεται στην Αίγυπτο της εποχής των Φαραώ. Η Άιντα είναι η κόρη του βασιλιά της Αιθιοπίας που είναι σκλάβο στην αυλή του Φαραώ και ερωτεύεται τον γενναίο πολεμιστή Ρανταμές, τον οποίο όμως διεκδικεί και η κόρη του Φαραώ. Όταν ο Ρανταμές γίνει στρατηγός και εκστρατεύσει εναντίον της πατρίδας της, η Άιντα θα βρεθεί αντιμέτωπη με το τραγικό δίλημμα της επιλογής μεταξύ της αγάπης για την πατρίδα και την οικογένεια της από τη μία και του έρωτά της για τον Ρανταμές από την άλλη. Η άρια 'Ritorna Vincitor' αποκαλύπτει όλη την αγωνιώδη εσωτερική πάλη της πρωταγωνίστριας: «...*Αχ, δεν υπήρξε ποτέ κάτι τόσο σκληρό όσο η αγωνία μίας πονεμένης καρδιάς. Τα ιερά ονόματα του πατέρα μου και του εραστή μου, κανένα από τα οποία δεν μπορώ να επικαλεστώ, γιατί είμαι σε σύγχυση και τρέμω, κλάιω και προσεύχομαι και για τους δυο...».*

Giuseppe Verdi (1813–1901): Πρελούδιο από την 3η πράξη της όπερας “La Traviata” 4’
Το σουβιάο μελόδραμα του Βέρντι 'La Traviata' εξελίσσεται στις αρχές του 18^{ου} αιώνα στο Παρίσι και περιγράφει τον παράφορο έρωτα μίας παριζιάνας εταίρας κι ενός επαρχιώτη νεαρού, που τους οδηγεί σε ένα ατελείωφο κυνήγι ευτυχίας, αφού δεν πρέπει να παλεύουν μόνο με τις κοινωνικές προκαταλήψεις, αλλά (αλίμονο) και με τον ίδιο το θάνατο. Η 3η πράξη του έργου εξελίσσεται στο υπονοδημάτιο της Βιολέττας, όταν πλέον η φυματίωση της κοπέλας έχει προχωρήσει πολύ και την έχει φέρει ένα βήμα πριν το τέλος. Η Βιολέτα δεν πιστεύει στις διαβεβαιώσεις του γιατρού ότι θα γίνει καλά και αναμένει το μοιραίο. Το πρελούδιο μεταφέρει όλη τη μελαγχολία και την τραγικότητα της σκηνής.

Giuseppe Verdi (1813–1901):Άρια “Mi parea...Piangerla cantando...Ave Maria” από την όπερα “Otello” 15’
Ο Βέρντι μελοποίησε το λιμπρέτο 'Οθέλλος' του Αρρίγκο Μπώιτο που βασίστηκε στην ομώνυμη τραγική ιστορία του Σαίξπηρ. Ο Μπώιτο που θεωρούνταν από τους συμπατριώτες του αυθεντία στα έργα του Άγγλου συγγραφέα χαρακτήρισε αυτή τη συνεργασία ως την κορυφαία στιγμή της καριέρας του. Η άρια ‘*Mi parea...Piangerla cantando...Ave Maria*’ ακούγεται στην 4^η πράξη, όταν η Δυσολιμόνα ετοιμάζεται μέσα στο υπονοδημάτιό της, με τη βοήθεια της Αμυλίας, για τη συνάντηση με τον Οθέλλο που θα κρίνει οριστικά τη μοίρα της. Τότε θυμάται ένα παρηγορητικό τραγούδι που άκουγε να τραγουδά η υπηρέτριά της μπέτρας της, το οποίο της δημιουργεί μία μιορλατρική διάθεση: «...*Ας τραγουδήσουμε! Να τραγουδήσουμε! Η θλιβερή πράσηνη ιτιά ας γίνει το στεφάνι στη κηδεία μου. Τα ρούκια κυλούν ανάμεσα στα λουλούδια, όπως το μικρό κύμα των δακρύων που αναβλύζει από τα βλέφαρα της ραγισμένης μου καρδιάς...».*

Georges Bizet (1838–1875): Πρελούδιο από την 3η πράξη της όπερας “Carmen” 3’
Η 'Κάρμεν' είναι αναμφισβήτητα το αριστούργημα του Μπιζέ. Πρόκειται για μία τετράπρακτε όπερα κομίκ που διηγείται την ιστορία μίας μοιραίας τσιγγάνας, η οποία σπανθώνει κάθε άντρα στο πάρασμα της. Κανείς δεν μπορεί να κρατήσει την άσταπη καρδιά της και να υποτάξει το ελεύθερο πνεύμα της. Η Κάρμεν θέλει να τα χτσει όλα, χωρίς όρους και περιορισμούς και ακολουθεί μία εξηλλική ζωή που την οδηγεί τελικά στον τραγικό της θάνατο, από το μαχαίρι του παρταμένου εραστή της Δον Χοσέ. Η 3^η πράξη ξεκινά μεταφέροντας τη δράση στα βουνά που έχουν καταφύγει οι λαθρέμποροι. Η Κάρμεν έχει βαρεθεί τον Χοσέ και τον μιωνεί σε κάθε ευκαιρία. Αργότερα βλέπει στα χαρτιά πως θα πεθάνει νέα και αποδέχεται στωικά τη μοίρα της, σε μια από τις πιο δυνατές στιγμές του έργου.

Umberto Giordano (1867–1948): Άρια “La mamma morta” από την όπερα “Andrea Chénier” 5’
Η όπερα 'Αντρέα Σενιέ' του Τζορντάνο είναι ένα ιστορικό δράμα σε τέσσερις πράξεις που εξελίσσεται κατά τη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης. Το λιμπρέτο του Λουίτζι Ιλιόκα καταδικάζει τις ωμότητες των επαναστατών, με άξονα της ιστορίας τις περιπέτειες του Ελληναγγέλου ποιητή Αντρέα Σενιέ, ο οποίος αρχικά συμπαράσταθηκε με παρρησία στους επαναστάτες, αλλά στη συνέχεια βρίσκεται καταδικωμένος από τους πρώην φίλους του, ως φίλος της αριστοκρατίας. Ερωτευμένος με την Μανταλένα, κόρη της κόμισσας ντε Κουανού, της προσφέρει άσυλο για να τη σώσει από τη λαίμητύμο, κάτι που οδηγεί τελικά στο θάνατο των δύο εραστών, που πεθαίνουν μαζί φωνάζοντας *«Ζήτω ο θάνατος! Μαζί»*. Η άρια 'La mamma morta' ακούγεται στην 3^η πράξη του έργου. Η Μανταλένα πράρθμην να σώσει τον αγαπημένο της συμφωνεί να δοθεί στον Ζεράρ και του τραγουδά με θλίψη: *«Σκότασαν τη μητέρα μου, μπροστά στην πόρτα του δωματίου μου. Με το θάνατό της έσωσε εμένα...».*

Giacomo Puccini (1858–1924): Ιντερμέτζο από την 3η πράξη της όπερας “Manon Lescaut” 6’
Η επιλογή του Πουτσίνι να ασχοληθεί με το περίφημο μυθιστόρημα του αββά Πρεβίό 'Μανόν Λεσκού' ήταν αρκετά ρισκινόδουνη, δεδομένης της επιτυχίας της όπερας του Μασσέ, με το ίδιο θέμα. Ο Πουτσίνι όμως ήθελε να πει την ιστορία διαφορετικά, 'όχι με πούδρες και μενούετα σαν Γάλλος, αλλά με απελλισμένο πάθος σαν Ιταλός', κατά την έκφρασή του, αφού 'μία γυναίκα σαν τη Μανόν δεν θα μπορούσε να έχει έναν μόνο εραστή'. Στο τέλος της 2^η πράξης η Μανόν έχει συλληφθεί και οδηγείται στη φυλακή. Κατά τη διάρκεια του ιντερμέτζο μεταφέρεται από το Παρίσι σε μια φυλακή της Νορμανδίας για να απελαθεί από εκεί. Η συγκλονιστική μουσική του Πουτσίνι μεταφέρει αυτό το απελλισμένο πάθος και την αγωνία, χωρίς να χρειάζεται λόγια.

Francesco Cilea (1866–1950):Άρια “Ecco : respira appena... Io son l'umile ancella”, από την όπερα “Adriana Lecouvreur” 4’
Η όπερα του Τσιλέα 'Αντριάνα Λεκουβρέρ' εξελίσσεται σε τέσσερις πράξεις, στο Παρίσι, τον Μάρτιο του 1730. Το λιμπρέτο του Κολαούτι είναι βασισμένο στο ομώνυμο έργο των Σκριμ και Λεγκουβέ, οι οποίοι δόμησαν το θεατρικό τους γύρω από τις φήμες και το θόρυβο που ξεσήκωσε ο θάνατος της Αντριάνας Λεκουβρέρ. Η πρωταγωνίστρια ήταν μία σταρ της περιφημης Κομεντί Φρανσεζό που την εποχή εκείνη ήταν ασεκτικά νέτεκυκη και δεδαμένηου ότι ιδρύθηκε με τη συγχώνευση των υπαρχόντων θιάσων συγκέντρωνε το σύνολο των σπουδαίων Γάλλων ηθοποιών. Η Αντριάνα ερωτεύεται τον Μοουρίσιο, κόμη της Σαρζονίας και ισχυρό Γάλλο στρατηρχ, ο οποίος όμως διατηρεί άσχεση και με την ηρηνικήσσια με Μσουγιόν για πολιτικούς σκοπούς. Όταν αποφασίζει να παρατήσει την ηρηνικήσσια εκείνη τον εκδικείται στέλνοντας δηλητηρίασμενο άνθη στην ηθοποιό. Η Αντριάνα σβήνει στην αγκαλιά του Μοουρίσια. Η τρφερρί άρια “Ecco : respira appena... Io son l'umile ancella” χρησιμοποιείται από το συνθέτη στην αρχή του έργου, ως ένα εισαγωγικό πορτραίτο του χαρακτήρα της πρωταγωνίστριας που αναδεικνύει τη λεπτότητα, τη σεμνότητα και την ευγένειά της: *«Καίταξε εδώ... μόλις μετά βία αναπνέω. Δεν είμαι τίποτα παραπάνω από ένας ταπεινός υπηρέτης ενός λαμπρού δημιουργού...».*

Umberto Giordano (1867–1948): Ιντερμέτζο από την όπερα “Fedora” 3’
Η όπερα 'Φεντόρα' του Τζορντάνο σημείωσε τόσο μεγάλο επιτυχία το 1898, ώστε καθιερώθηκε έκτοτε η φράση 'Fedora fè d' ora' ('Η Φεντόρα φέρνει χρυσάφι'). Το λιμπρέτο του Άρτούρο Κολαούτι βασίζεται στο ομώνυμο έργο της Βικτόριας Λάρντου. Οι τρεις πράξεις της όπερας λαμβάνουν χώρα σε τρεις διαφορετικές χώρες (Ρωσία, Γαλλία, Ελβετία). Το ιντερμέτζο από τη 2η πράξη μεταφέρει τη βαθιά και ανάμεικτα συναισθήματα της πρωταγωνίστριας για τον Λορίς, που από εκδικητικό μίσος μετατράπηκαν σε παθιασμένη αγάπη.

Giacomo Puccini (1858–1924): Άρια “Con onor muore... Tu! Tu! Tu!” από την όπερα “Madama Butterfly” 4’
Η 'Μαντάμ Μπατερφλάι' είναι μία τρίπρακτη τραγωδία του Πουτσίνι που εξελίσσεται στην Ιαπωνία, στις αρχές του 20ου αιώνα και βασίζεται σε πραγματική ιστορία. Η Τσο-Τσο Σαν ή αλλιώς Μπατερφλάι είναι μία 15χρονη γκέισα που ανταποκρίνεται στον έρωτα του αμερικανού υποπλοίαρχου Πίνκερτον και απαρνείται μέχρι και την πίστη της για χάρη του. Αυτός όμως την εγκαταλείπει και παντρεύεται μία συμπατριώτισσά του, η οποία επιθυμεί μάλιστα να υιοθετήσει το παιδί της Μπατερφλάι με τον Πίνκερτον. Η συντετριμμένη πρωταγωνίστρια οδηγείται στο χαράκιρι για να ‘*πεθάνει με τιμή*’. Ο Πουτσίνι καταπνέεται για πρώτη φορά με έναν εξωτικό πολιτισμό και καταφέρνει να υπερτονήσει τις διαφορετικές κουλτούρες Ανατολής και Δύσης, ενώ ανακαλύπτει και χρησιμοποιεί πλήθος παραδοσιακών ιαπωνικών μελωδιών. Η συγκλονιστική άρια “Con onor muore... Tu! Tu! Tu!” είναι το σπορακτικό αντίο της Μπατερφλάι λίγο πριν μπηξει μέσα τo το ξιφος του πατέρα της: *«Ας πεθάνω με τιμή όποιος δεν μπορεί να χήσει τιμημένα...».*

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

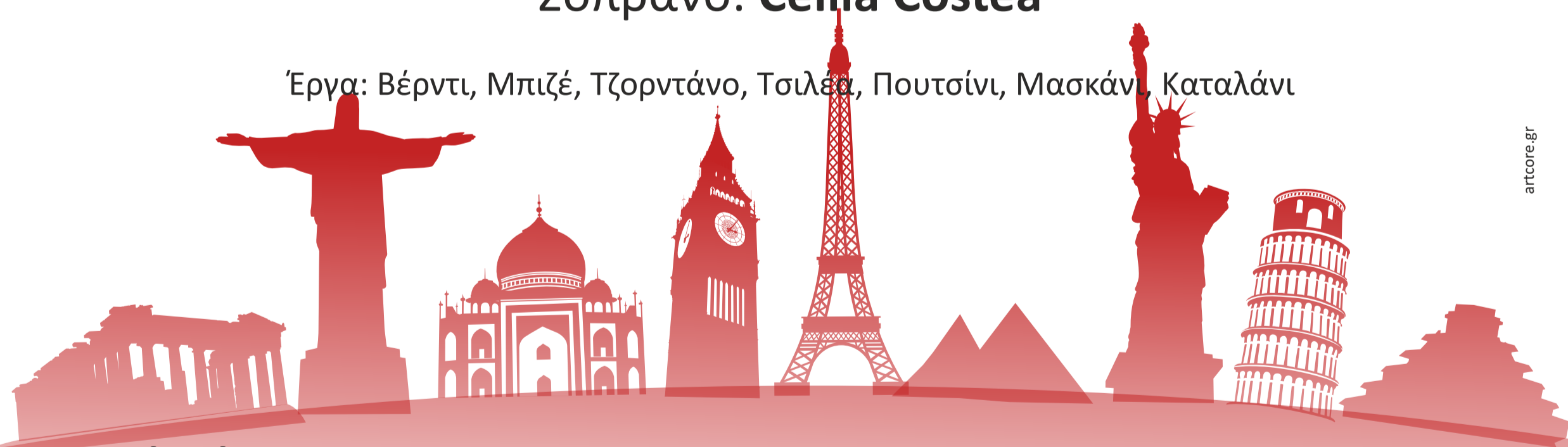
ομμθ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Υπό την εποπτεία του ΥΠ.ΠΟ.Α.

'Gala Maria Callas'

Διεύθυνση ορχήστρας: **Λουκάς Καρυτινός**
Σοπράνο: **Cellia Costea**

Έργα: Βέρντι, Μπιζέ, Τζορντάνο, Τσιλεα, Πουτσίνι, Μασκάνι, Καταλάνι

16/09/2016

Ώρα: **21.00**

Αίθουσα Φίλων Μουσικής
Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

Εισιτήρια:
15€, 10€, 5€

Προπώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Λεωφόρος Νίκης 73
τηλ. 2310 236990
& από το www.tssso.gr

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ:

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-19:00 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον Θανάση Γωγάδη,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα